

Medlem udtalte, at han vilde ønske, at den Revisionsparagraf, som findes optagen under Ændringsforslag Nr. 12 i det her os foreliggende, i Landstinget vedtagne Forslag blev erstattet med en anden, som svarede til den nugældende Lovs Bestemmelse om, at Takstloven uden videre faldt bort efter et vist Tidsrum. Naar det ærede Medlem til Støtte herfor paaberaabte sig den overordentlig stærke Stilling, som Regeringen derved vilde komme til at indtage, saa tillader jeg mig at henvise til den Forhandling, som er ført i de sidste Aar, som er ført under det Himmeltegn, at Regeringen, Administrationen har det fulde Ansvar for og den fulde Raadighed over Statsbanernes Takster, til Begrundelse af, at med denne overordentlig stærke Stilling kunde det dog halte en lille Smule. Men jeg griber af det ærede Medlems Ord Lejligheden til at sige, at ogsaa jeg er saare misfornøjet med den Form, Landstinget har givet denne Revisionsparagraf. Den ny § 70 skal efter Forslaget lyde saaledes: „Forslag til de Ændringer i nærværende Lov, som efter de indvundne Erfaringer maatte anses for hensigtsmæssige under Hensyn til at opnaa et passende Udbytte af Statsbanedriften, vil være at fremsætte senest for den i 1908 sammentrædende ordentlige Rigsdag.“ Jeg betænker mig ikke paa at sige, at en Bestemmelse som den, der her foreligger, er ganske enestaaende i dansk Lov. Jeg tror ikke, man nogen Sinde har vedtaget en Revisionsparagraf som denne. Vi have mange Revisionsparagraffer, vi have hyppig, navnlig i Lønningslove, indsat en Bestemmelse om, at Regeringen skal fremsætte Forslag om en Revision, men at man siger i Loven, under hvilken Forudsætning, med hvilken Begrundelse man skal fremsætte Revisionsforslag, tror jeg, er ganske enestaaende. Jeg tillader mig i al Beskedenhed at gøre Indsigelse imod, at dette skulde blive Normen for Fremtiden. Men ogsaa i Realiteten forekommer Bestemmelsen mig ikke at være rigtig. Det forekommer mig, at hvis det nu skulde ske ved den Lov, vi nu faa vedtaget, og ved en bedre økonomisk Tilstand, dygtigere Økonomi i Statsbanedriften, at Resultatet blev aldeles glimrende, at vi f. Eks. kom op, lad mig sige, til det, som det ærede Medlem for Sæby (Vilhelm Lassen) i Fjor nævnedes, 8 Mill. Kr.s Overskud, saa maatte dog i Sandhed den højtærede Trafikminister være berettiget til at fremsætte Forslag for os om at nedsætte Taksterne, for der er jo dog ingen Grund til, at Jern-

baneerne skulde blive en ren Malkeko for Statskassen; i saa Tilfælde vilde der jo kun være Tale om en indirekte Beskatning, som vi dog alle vilde protestere imod. Jeg tillader mig derfor at fremsætte den Bemærkning, at naar jeg skal stemme for Forslaget med en Bestemmelse som den foreliggende, gør jeg det med det Forbehold, at der ikke deri ligger noget Baand paa en fremtidig Trafikminister med Hensyn til at fremsætte Revisionsforslag ogsaa ud fra andre Synspunkter, end der her fremhæves.

Formanden: Folketingsmanden for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Andersen: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Philipsen), at jeg har ikke glemt den preussiske 4de Klasse. Jeg har set den, men den har virket i den Grad afskrækkende paa mig, at jeg fandt, det var rigtigt ikke at tage Hensyn til dens Eksistens i Sammenligningen med vore Baner. Ejheller har jeg glemt, at vore Nabolande eller en stor Del af de Lande, jeg har nævnt, have Returbillet-systemet, som altsaa giver en formel og reel Nedsættelse af deres Grundtakster. Men jeg har paa den anden Side heller ikke glemt, og det vil jeg bede det ærede Medlem ogsaa erindre, at der er intet af de Lande, som jeg har nævnt, der mig bekendt, har en saa stærkt faldende Skala som vort paa de lange Afstande end maaske Østrig med sin Zoneinddeling. Jeg siger ikke dette for at nedsætte vort System, jeg tror, det er absolut rigtigt paa dette Punkt; jeg tror, det er absolut rigtigt, at vi have den stærkt faldende Skala paa de lange Afstande. Men jeg siger det kun for at give et Tilsvær til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, med hvem jeg i øvrigt ogsaa i Kommissionen var enig om en hel Mængde Ting paa det Omraade, som vi her forhandle.

Jeg vil endnu gerne sige til det ærede Medlem, at jeg husker ganske bestemt ikke fejl med Hensyn til Kommitteret Rimestad. Jeg sad nemlig ved Siden af ham, da han udtalte sig om dette Spørgsmaal, han sagde: Jeg tror, vi uden Fare kunne gaa til en Forhøjelse til 2₆ og 4₄. Men jeg ved godt, at hans principielle Standpunkt var at blive ved det lavest mulige, saa nær som muligt ved det, vi have for Øjeblikket, og derfor er det